

**НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ  
ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ**

Одлуком Наставно-научног већа Правног факултета Универзитета у Београду, донетом на седници од 29. фебруара 2016. године, одређени смо за чланове Комисије за преглед и оцену докторске дисертације кандидаткиње Милице Колаковић-Бојовић под називом: „**Окончање кривичног поступка у разумном року**“. У том својству, Наставно-научном већу подносимо следећи

**РЕФЕРАТ  
О ЗАВРШЕНОЈ ДОКТОРСКОЈ ДИСЕРТАЦИЈИ**

**1. Основни подаци о кандидату и дисертацији**

**1.1. Подаци о кандидату**

Милица Колаковић-Бојовић је рођена 17. фебруара 1984. године у Београду. Основну школу и гимназију Свети Сава завршила је у Пожеги. Правни факултет Универзитета у Београду уписала је школске 2003/04 године, а дипломирала новембра 2007. године са општом просечном оценом 9,16 на Правосудном смеру. Удата је и мајка два сина.

Школске 2007/08 уписала је мастер студије кривичног смера на Правном факултету Универзитета у Београду, које је окончала октобра 2008. године, након што је одбранила мастер рад под насловом *Изрицање и извршење васпитних мера према малолетницима*. Значај овог рада огледа се у томе што обједињује кривичнопроцесне, пенолошке и правосудно-организационе аспекте

проблематике изрицања и извршења васпитних мера према малолетницима, као и у чињеници да су закључци до којих је кандидаткиња дошла у свом раду, резултат обимног емпиријског истраживања којих је у овој области све мање.

Школске 2008/09 године уписала је докторске академске студије на Правном факултету у Београду. Током докторских академских студија положила је Методе научно-истраживачког рада (оцена 10), као и оба усмена докторска испита. У оквиру првог усменог докторског испита положила је следеће предмете: Кривично право - општи и посебни део (оцена 9), Кривично процесно право и криминалистика (оцена 9) и Криминологија са пенологијом и правом извршења кривичних санкција (оцена 10). У оквиру другог дела докторског испита положила је предмете Људска права и Социологија права са оценом (10). Јуна 2013. године одбранила је пројекат докторске дисертације.

У периоду од јула 2008. до октобра 2009. Милица Колаковић-Бојовић била је запослена у Институту за криминолошка и социолошка истраживања у звању истраживача приправника. Од октобра 2009. до маја 2012. у својству сарадника у настави на катедри за кривично право Правног факултета Универзитета у Београду, држала је вежбе на предмету Кривично процесно право. Од јула 2012. запослена је у Институту за криминолошка и социолошка истраживања у звању истраживача сарадника. Од децембра 2012. до марта 2014. била је ангажована као Консултант за реформу јавног тужилаштва при Републичком јавном тужилаштву и Министарству правде и државне управе, под окриљем *Multi-Donor Trust Fund for Justice Sector Support*, World Bank (MDTF-JSS). Од марта 2014. на истом пројекту ради као Консултант за реформу кривичноправног система при Министарству правде. Од септембра 2013. године ангажована је у преговарачкој структури Републике Србије са ЕУ, најпре у својству координатора израде Акционог плана за Поглавље 23 (март 2014 - септембар 2015.) да би је децембра 2015. године Влада Републике Србије именовала за председника Савета за спровођење Акционог плана за Поглавље 23.

Милица Колаковић-Бојовић је као члан више радних група и комисија радила на изради стратешких докумената, закона и других релевантних аката у области реформе правосуђа и кривичноправног система, као и усклађивања правног система Републике Србије са стандардима ЕУ. Кандидаткиња је, између осталог, била члан радне групе за израду Нацрта Националне стратегије реформе правосуђа за период од 2013-2018. године, Акционог плана за спровођење Националне стратегије реформе правосуђа за период од 2013-2018. године, Националне стратегије за процесуирање ратних злочина за период од 2016-2020. године, Тужилачке стратегије за истрагу и гоњење ратних злочина у Републици Србији, Закона о изменама и допунама Закона о Високом савету судства и Закона о изменама и допунама Закона о Државном већу тужилаца, као и радне групе за дефинисање критеријума за унос података у ИКТ систем у правосуђу. Кандидаткиња је члан раде групе за израду анализе усклађености

Законика о кривичном поступку са ЕУ стандардима у области процесних гаранција и члан радне групе Програмског савета Правосудне академије за област права ЕУ.

Милица Колаковић-Бојовић је имала излагања на више научних и стручних скупова.

Милица Колаковић-Бојовић је поред претходно наведеног мастер рада, написала и објавила следеће радове:

1. Колаковић-Бојовић, М. (2015): Ефикасност кривичног правосуђа као средство сузбијања криминалитета, *Криминал и друштво Србије: изазови друштвене дезинтеграције, друштвене регулације и очувања животне средине* (Hugson, М. & Стевановић, З. ур.) Институт за криминолошка и социолошка истраживања, Београд, стр. 237-254.
2. Колаковић-Бојовић, М. (2015): Достављање писмена у кривичном поступку Републике Србије: ефикасност у расцепу између лепих жетва и лоших навика *Зборник Института за криминолошка и социолошка истраживања*, Вол. XXXIV, бр. 2, стр. 121-122.
3. Колаковић-Бојовић, М. (2015): Ефикасност поступака за ратне злочине у Републици Србији, *Зборник Института за криминолошка и социолошка истраживања*, Вол. XXXIV, бр.1, стр. 155-167.
4. Колаковић-Бојовић, М. (2015): Јачање капацитета правосудне академије као предуслов одрживости квалитета обуке за поступање у кривичним поступцима према малолетницима, у (Стевановић, И. ур.) *Малолетници као извршиоци и жртве кривичних дела и прекршаја*, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, Палић, стр. 395-404.
5. Колаковић-Бојовић, М. (2015): Положај јавног тужиоца у Републици Србији: у расцепу између статуса и функције, *Тужилачка реч*, бр. 28, стр. 30-34.
6. Колаковић-Бојовић, М. (2015): Посебна доказна радња Тајни надзор комуникација и право на приватност, *Тужилачка реч*, бр. 27, стр. 50-56.
7. Колаковић-Бојовић, М. (2014): Злоупотреба положаја одговорног лица: *de lege lata et de lege ferenda*, у (Крон, Л. ур.) *Преступ и казна: de lege lata et de lege ferenda*, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, Палић, стр. 237-247.
8. Колаковић-Бојовић, М. (2014): Ефикасност кривичног поступка, реформа правосуђа и приступни преговори са ЕУ, *Зборник Института за криминолошка и социолошка истраживања*, Вол. XXXIII, бр.2, стр. 189-201.

9. Колаковић - Бојовић, М. (2014): Билатерални скрининг Поглавља 23 - оцена усклађености права Републике Србије са европским стандардима, *Правни инструктор*, бр. 59/60, стр. 166-168.
10. Колаковић - Бојовић, М. (2014): Програм решавања старих предмета у Републици Србији -суочавање са проблемом или испуњење.е форме? *Правни инструктор*, бр. 61, стр. 23-26.
11. Колаковић - Бојовић, М. (2014): Радне верзије нацрта закона о изменама и допунама Закона о Високом савету судства и Закона о Државном већу тужилаца, *Правни инструктор*, бр. 66, стр. 27-29.
12. Колаковић - Бојовић, М. (2014): Закон о извршењу ванзаводских санкција и мера- пут ка бољој ресоцијализацији и буџетским уштедама, *Правни инструктор*, бр. 69, стр. 67-70.
13. Колаковић - Бојовић, М. (2014): Измене и допуне Законика о кривичном поступку-корак ка ефикасности и законитости, *Правни инструктор*, бр. 69, стр. 59-61.
14. Колаковић - Бојовић, М. (2014): Нови Закон о извршењу кривичних санкција- корак ка модерном пеналном систему, *Правни инструктор*, бр. 69, стр. 62-69.
15. Колаковић - Бојовић, М. (2014): Новине предвиђене Нацртом закона о заштити права на суђење у разумном року, *Правни инструктор*, бр. 71-72, стр. 15-20.
16. Колаковић - Бојовић, М. (2014): Извештај о скринингу за Поглавље 23: Правосуђе и основна права (Потпоглавље Правосуђе), *Правни инструктор*, бр. 75, стр. 113-116.
17. Колаковић - Бојовић, М. (2014): Улога цивилног друштва у процесу преговора са Европском унијом и модалитети његовог укључивања у креирање реформских корака у оквиру Поглавља 23, *Правни инструктор*, бр. 75, стр.120-123.
18. Колаковић - Бојовић, М. (2014): Нацрт Акционог плана за Поглавље 23- Кључна опредељења, методологија израде и структура Плана, *Правни инструктор*, бр. 79, стр. 95-97.
19. Колаковић - Бојовић, М. (2014): Реформа правосуђа у првом нацрту Акционог плана за преговоре-Поглавље 23, *Правни инструктор*, бр. 81-82, стр. 67-73.
20. Колаковић - Бојовић, М. (2013): Ефикасност кривичног поступка-разумемо ли феномен коме тежимо, у (Крон, л. ур.) *Криминал, државна реакција и хармонизација са европским стандардима*, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, Палић, стр. 373-384.
21. Колаковић-Бојовић, М. (2013): Право на стручну одбрану окривљеног и ефикасност кривичног поступка, *Зборник Института за криминолошка и социолошка истраживања*, Вол. XXXII, бр. 1, стр. 131-148.

22. Колаковић-Бојовић, М. (2013): Начело ефикасности у светлу Националне стратегије реформе правосуђа за период 2013-2018, *Тужилачка реч*, бр. 24, стр. 40-45.
23. Колаковић - Бојовић, М. (2013): Коментар Националне стратегије реформе правосуђа за период 2013-2018, *Правни инструктор*, бр. 47/48, стр.26-29.
24. Колаковић-Бојовић, М. (2013): Акциони план за спровођење Националне стратегије реформе правосуђа за период 2013-2018, *Правни инструктор*, бр. 49/50, стр. 19-23.
25. Колаковић - Бојовић, М. (2013): Надзор над спровођењем Националне стратегије реформе правосуђа за период 2013-2018, *Правни инструктор*, бр. 52, стр. 9-11.
26. Колаковић-Бојовић, М. (2013): Експланаторни скрининг за поглавље 23-колико познајемо *acquis communautaire*, *Правни инструктор*, бр. 53, стр. 109-110.
27. Колаковић-Бојовић, М. (2013): Реформа правосуђа-резултати на крају другог квартала спровођења НСРП 2013-2018, *Правни инструктор*, бр. 57/58, стр. 30-33.
28. Колаковић-Бојовић, М. (2013): Имплементација Законика о кривичном поступку из 2011. године- припреме, проблеми и могућа решења, *Правни инструктор*, бр. 57/58, стр. 34-37.
29. Колаковић - Бојовић, М. (2013): Ефикасност кривичног поступка-разумемо ли феномен коме тежимо, у (Крон, Ј. ур.) *Криминал, државна реакција и хармонизација са европским стандардима*, Институт за криминолошка и социолошка истраживања, Палић, стр. 373-384.
30. Колаковић-Бојовић, М. (2013): Право на стручну одбрану окривљеног и ефикасност кривичног поступка, *Зборник Института за криминолошка и социолошка истраживања*, Вол. XXXII, бр. 1, стр. 131-148.
31. Колаковић-Бојовић, М. (2012): Начела казних поступака против правних лица, *Зборник Института за криминолошка и социолошка истраживања*, Вол. XXXI бр.2, стр. 135-150.
32. Колаковић-Бојовић, М. (2012): Медији и претпоставка невиности, у тематском зборнику: *Медији и људска права*, Центар за публикације Правни факултет Универзитета у Нишу, Ниш, стр. 555-570.
33. Колаковић-Бојовић, М. (2011): Основ одговорности правних лица за кривична дела, *Страни правни живот*, бр. 2, стр.167 -184.
34. Колаковић, М. (2010): Окончање кривичног поступка у разумном року, у (Ђ. Игњатовић, ур.) *Стање криминалитета у Србији и правна средства реаговања- IV део*, Правни факултет Универзитета у Београду, стр. 308- 321.
35. Колаковић, М. (2009): Изрицање и извршење васпитних мера према малолетницима, у (Ђ. Игњатовић, ур.) *Стање криминалитета у Србији*

и правна средства реаговања-III део, Правни факултет Универзитета у Београду, стр. 397-407.

36. Колаковић, М. (2008): Применљивост криминолошких идеја у контроли малолетничког криминалитета, *Зборник Института за криминолошка и социолошка истраживања*, Вол. XXVII, бр.1-2,стр. 201-216.

## 1.2 Подаци о докторској дисертацији

Докторска дисертација кандидаткиње Милице Колаковић-Бојовић која носи наслов „Окончање кривичног поступка у разумном року“, има 470 страница А 4 формата (фонт *Times New Roman* 12, проред 1,5, маргине 30 mm) и у потпуности је у складу са захтевима Универзитета у Београду у погледу форме и садржаја докторске дисертације.

У дисертацији се налази насловна страна на српском и енглеском језику, страна са информацијама о ментору и члановима комисије, страна са подацима о докторској дисертацији на српском и енглеском језику, укључујући резиме на српском и енглеском језику и кључне речи, шест страница садржаја, попис литературе на 22 странице, прилог- упитник који је коришћен за емпиријско истраживање на 8 страница и биографију аутора, која укључује укупно 3 странице.

Истраживачку грађу за докторску дисертацију чине стратешки документи, законски текстови, судска пракса, различити монографски научни радови, уџбеници, зборници радова, научни чланци и студије. Анализирано је више од 170 одлука, које су донели Европски суд за људска права и судови Републике Србије. Велики део закључака у докторској дисертацији базиран је на резултатима емпиријског истраживања које је кандидат самостално спровела.

Садржајем дисертације обухваћена су два дела, при чему први део обухвата увод и четири поглавља а други део два поглавља и закључна разматрања са укупно 663 фусноте у тексту. Списак цитиране литературе обухвата библиографске јединице, изворе међународног права, стратешке документе, законе и подзаконске акте, као и цитиране одлуке.

## 2. Предмет и циљ дисертације

Основни предмет докторске дисертације представља темељна анализа појма и елемената суђења у разумном року, фактора који утичу на предуго трајање кривичних поступака, механизма који ефективно омогућавају његово

убрзање, али и средстава која стоје на располагању лицима чије је право на суђење у разумном року у кривичном поступку повређено.

У дисертацији се указује на потребу разграничења појмова ефикасности и трајања кривичног поступка и детаљно анализира њихов међусобни, али и однос трајања кривичног поступка са другим елементима појма ефикасности. Поред приказа еволутивног пута права на суђење у разумном року у међународном праву, кроз свеобухватну анализу праксе Европског суда за људска права, прецизно је дефинисан сваки од елемената на основу којих се процењује да ли је кривични поступак окончан у разумном року. Кроз анализу ставова Европског суда за људска права, компаративних, али и решења садржаних у позитивном законодавству Републике Србије, детаљно је анализирано питање успостављања делотворне правне заштите права на суђење у разумном року.

Детерминанте трајања кривичних поступака сагледане су у дисертацији из угла кривичноправних, кривичнопроцесних, правосудно организационих, али и социолошких фактора. Утицај обима важења и модификације основних начела кривичног поступка, општих процесних института али и појединих процесних фаза, анализирани су у дисертацији у светлу новина које са собом доноси Законик о кривичном поступку из 2011. године, уводећи тужилачку истрагу и адверсорну конструкцију поступка.

Посебна пажња у раду је посвећена анализи утицаја правосудно-организационих фактора на трајање кривичних поступака, у контексту последица неуспеле реформе правосуђа и спровођења Националне стратегије реформе правосуђа за период 2013-2018. године.

Дисертација, утицај свих поменутих фактора који одређују трајање кривичних поступака, ставља у контекст специфичних захтева за усклађивањем са правним тековинама и стандардима Европске уније, а у склопу приступних преговора чији је ток дефинисан Акционим планом за Поглавље 23.

Закључци проистекли из истраживања о трајању кривичних поступака у Републици Србији, емпиријски поткрепљују проблеме идентификоване у поглављима која му претходе, као изнете предлоге *de lege ferenda*.

Све претходно наведено јасно указује на велику актуелност теме, односно предмета докторске дисертације, која је од великог, како научног, тако и практичног значаја. Циљ докторске дисертације је, да се прецизно дефинише појам окончања кривичног поступка у разумном року, идентификују фактори који одређују његово трајање и механизми који најделотворније убрзавају поступак али и да се, на темељу резултата емпиријског истраживања о трајању кривичних поступака у Републици Србији, формулишу одговарајући предлози у *de lege ferenda* смислу. Тај циљ је кандидаткиња у потпуности остварила.



### 3. Основне хипотезе од којих се полазило у истраживању

Полазна тачка у стварању хипотетичког оквира емпиријског истраживања о трајању кривичних поступака у Републици Србији које је за потребе израде докторске дисертације спровела Милица Колаковић-Бојовић је одређивање *опште претпоставке* из које су изведене и све *посебне и појединачне претпоставке*.

**Општа претпоставка** гласи: *Велики број кривичних поступака у Републици Србији траје предуго, при чему постоји разлика у трајању кривичних поступака с обзиром на индивидуалне карактеристике преступника, одређена процесна својства окривљеног и врсту кривичног дела које је предмет поступка.*

У оквиру опште претпоставке, **прва посебна хипотеза** односи се на то да *непоштовање законом предвиђених рокова и прекомерно трајање поједних фаза кривичног поступка, утичу на предуго трајање кривичних поступака у целини.*

У оквиру ове посебне хипотезе, кандидат је формулисала неколико појединачних претпоставки:

- I. Фактор који у великој мери утиче на предуг период који протекне од извршења кривичног дела до правноснажности пресуде јесте протек дугог временског периода од извршења кривичног дела до почетка кривичног поступка.
- II. Законом предвиђен рок за окончање истраге се у великој већини кривичних поступака не поштује.
- III. Фаза главног претреса у већини кривичних поступака траје предуго.
- IV. Законом предвиђен рок за окончање другостепеног кривичног поступка се у већини кривичних поступака не поштује.

Имајући у виду да је приликом појмовне операционализације предмета истраживања, кандидат као посебну групу детерминанти издвојила карактеристике, односно специфична својства окривљеног и одређена процесна својства која он има, **друга посебна хипотеза** се односи на то да *индивидуалне карактеристике преступника и одређена процесна својства окривљеног утичу на трајање кривичних поступака.*

У оквиру ове посебне хипотезе, кандидат је формулисала следеће појединачне претпоставке:

- I. Постоји разлика у трајању кривичних поступака узимајући у обзир старост и пол окривљеног;
- II. Постоји разлика у трајању кривичних поступака узимајући у обзир ранију осуђиваност окривљеног;



- III. Постоји разлика у трајању кривичних поступака узимајући у обзир чињеницу да се окривљени (није) налазио у притвору;
- IV. Кривични поступци у којима постоји конекситет кривичних дела и/или окривљених, трају дуже у односу на кривична дела која се воде против једног окривљеног и за једно кривично дело;
- V. Кривични поступци у којима је окривљени имао стручну одбрану трају дуже у односу на кривичне поступке у којима се окривљени бранио сам;
- VI. Кривични поступци у којима су спровођена вишеструка вештачења, трају дуже од оних у којима вештачење није спровођено или је спроведено само једном.

Приликом операционалног одређивања појма детерминанти трајања кривичног поступка кандидат је као засебну групу одредница издвојила и врсту кривичног дела, имајући у виду групу кривичних дела у коју је сврстано у Кривичном законик у. У том смислу постављена је и трећа **посебна хипотеза** да *постоји значајна разлика између трајања кривичних поступака с обзиром на кривично дело које је предмет поступка.*

У оквиру поменуте хипотезе Милица Колаковић-Бојовић је истраживала разлику у трајању кривичних поступака када се ради о кривичним делима против живота и тела, кривичним делима против имовине, кривичним делима против безбедности јавног саобраћаја, кривичним делима против привреде и кривичним делима против животне средине, полазећи од *појединачне претпоставке* да кривични поступци који се воде за кривична дела против живота и тела, кривична дела против имовине и кривична дела против безбедности јавног саобраћаја, трају краће него што је то случај са поступцима за кривична дела против привреде и кривична дела против животне средине.

Применом триангулације истраживачких метода кандидат је у потпуности потврдила постављене хипотезе и дошла до резултата да кривични поступци у Републици Србији често трају предуго, да на прекомерно трајање кривичних поступака утиче протек дугог временског периода од извршења дела до почетка кривичног поступка; да се законом прописани рокови за окончање истраге и другостепеног поступка углавном не поштују, а предуго трајање фазе главног претреса представља један од кључних фактора неокончавања поступака у разумном року. Кандидат је, потврђујући другу хипотезу дошла до закључка да кривични поступци најдуже трају према млађим пунолетним учиниоцима, као и да се брже окончавају поступци према учиниоцима женског пола. Потврђена је и претпоставка у погледу разлике у трајању поступака у погледу раније осуђиваности учиниоца и закључено да краће трају поступци према повратницима и окривљенима који се током поступка налазе у притвору, док

конекситет учинилаца, за разлику од конекситета кривичних дела, уз чињеницу да је окривљени имао стручну одбрану, чине да поступак дуже траје. Кандидат је утврдила и да вишеструка вештачења негативно утичу на трајање кривичних поступака.

Провером треће хипотезе, она је у потпуности потврђена на нивоу тврдње да постоји разлика у трајању кривичних поступака с обзиром на врсту кривичног дела које је предмет поступка, док су, поред потврђивања највећег дела појединачних тврдњи, будући да су резултати показали да кривични поступци који се воде за кривична дела против имовине, као и против живота и тела, трају краће у односу на преостале три групе кривичних дела, идентификована мања одступања, када је реч о трајању кривичних поступака за кривична дела против безбедности јавног саобраћаја.

#### **4. Кратак опис садржаја дисертације**

Докторска дисертација Милице Колаковић-Бојовић под називом **„Окончање кривичног поступка у разумном року“** поред увода и закључка, садржи два дела. У уводу је разматран теоријско-правни, нормативни и практични значај детаљне анализе проблема окончања кривичног поступка у разумном року. Први део се бави идентификацијом и прецизним одређењем појма и детерминанти окончања кривичног поступка у разумном року, док је други део посвећен емпиријској анализи трајања кривичних поступака у Републици Србији.

Први део се састоји из четири поглавља. У првом поглављу је анализиран појам и садржина окончања кривичног поступка у разумном року, при чему је овај појам сагледан из перспективе, с једне стране, права на суђење у разумном року, али и с друге, као дужност ажурног поступања субјеката који на трајање кривичног поступка имају утицај, а све у циљу његовог благовременог окончања. Поред тога, прво поглавље се бави и питањем заштите права на суђење у разумном року, применом упоредноправног метода, уз анализу праксе Европског суда за људска права у овој области. Поред разграничења појмова трајања и ефикасности кривичног поступка, изложен је преглед врста и структуре фактора који детерминишу први поменути појам.

У другом поглављу је анализиран утицај модалитета основних процесних начела кривичног поступка као и одређених општих кривичнопроцесних института на окончање поступка у разумном року.

Треће поглавље је посвећено разматрању утицаја начина на који је регулисано спровођење појединих фаза кривичног поступка на његово

окончање у разумном року, уз посебан осврт на питања која са собом доноси прелазак на тужилачку истрагу, укидање обавезе суда да утврђује истину у кривичном поступку, али и значајно проширење примене диверзионих модела поступања, односно посебних процесних форми.

Четврто поглавље се бави анализом утицаја организације и реформе правосуђа на трајање кривичног поступка, при чему је посебна пажња посвећена решењима која доноси Национална стратегија реформе правосуђа за период 2013-2018. године, као и Акциони план за Поглавље 23 у процесу преговора са ЕУ, а све у контексту усклађивања организације правосуђа у Републици Србији са европским стандардима.

Други део докторске дисертације се бави питањем трајања кривичних поступака у Републици Србији, посматрано кроз призму резултата емпиријског истраживања и састоји се из два поглавља.

Прво поглавље је посвећено дефинисању предмета и циља истраживања, одређивању хипотетичког оквира, као и примењеним методама истраживања.

У другом поглављу су представљени и анализирани резултати добијени применом статистичког метода и истраживањем судске праксе, уз поређење ових резултата са подацима добијеним у сличним истраживањима у протекле три деценије.

Завршни део дисертације посвећен је изношењу закључака и предлога *de lege ferenda*.

## **5. Остварени резултати и научни допринос дисертације**

Докторска дисертација кандидаткиње Милице Колаковић-Бојовић оригиналан је и користан допринос науци кривичнопроцесног права, будући да представља свеобухватно истраживање фактора који утичу на окончање кривичног поступка у разумном року, механизма за убрзање кривичног поступка, као и средстава која стоје на располагању лицу чије је право на суђење у разумном року повређено.

Све претходно наведено у погледу предмета и циља докторске дисертације јасно указује на велику актуелност теме, односно предмета докторске дисертације, будући да је она од великог, како научног, тако и практичног значаја. Остварењем циља докторске дисертације, да се идентификују фактори који узрокују предуго трајање кривичних поступака, као и најделотворнији механизми за њихово убрзање, уз указивање на одређене

пропусте учињене у процесу реформе процесног и правосудно организационог законодавства, али и улогу и еволуцију праксе Европског суда за људска права и ЕУ стандарда у овој области, а нарочито формулисањем одговарајућих предлога у *de lege ferenda* смислу, остварен је значајан доктринарни резултат, те дат и врло солидан како научни тако и практични допринос.

Резултати истраживања изложени у докторској дисертацији Милице Колаковић-Бојовић поред научног значаја могу бити од користи и домаћем законодавцу, будући да је кандидаткиња настојала да учини и конкретне предлоге за новелирање појединих законских решења, како би се ускладила са правним тековинама и стандардима Европске уније, али и dobrим праксама установљеним у упоредном праву. Комисија је мишљења да докторска дисертација Милице Колаковић-Бојовић под насловом „Окончање кривичног поступка у разумном року“ представља квалитетно, занимљиво и одговорно спроведено истраживање које може бити и од великог практичног значаја у предстојећој даљој реформи нашег кривичног процесног али и правосудно-организационог законодавства.

## **6. Закључак**

На основу прегледа и оцене докторске дисертације под насловом „Окончање кривичног поступка у разумном року“ Милице Колаковић-Бојовић, Комисија налази да је дисертација урађена у складу са одобреном пријавом, да је одликује добар методолошки приступ и добро промишљен концепт рада, уз складно коришћење релевантне научне литературе.

Дисертација која је предмет овог реферата је у свим својим деловима и саопштеним резултатима оригинално научно дело, плод самосталног истраживачког поступка и промишљања.

На основу претходног закључка и свега у претходном тексту наведеног, Комисија има задовољство да

*предложи*

Наставно-научном већу Правног факултета Универзитета у Београду да прихвати овај рад као подобан за јавну одбрану, као и да одреди комисију пред којом ће Милица Колаковић-Бојовић бранити предметну докторску дисертацију, у чијем би саставу били потписници овог извештаја

У Београду, 24. марта 2016. године

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

др Милан Шкулић,  
редовни професор Правног факултета  
Универзитета у Београду

---

др Саша Бован,  
редовни професор Правног факултета  
Универзитета у Београду

---

др Горан Илић,  
редовни професор Правног факултета  
Универзитета у Београду

---

др Татјана Бугарски,  
ванредни професор Правног факултета  
Универзитета у Новом Саду

---